

LAEY, Omer Karel de, dichter, toneelschrijver en essayist (Hoogdele 13 september 1876 - Hoogdele 16 december 1909).

Na zijn middelbare studie aan het Klein Seminarie te Roeselare ging De Laey, ondanks zijn zwakke gezondheid, in 1896 te Leuven rechten studeren. Daar behoorde P. Alberdingk Thijm tot zijn professoren. In 1900 behaalde hij zijn doctoraat, maar hij heeft slechts korte tijd als advocaat gewerkt; in 1903 keerde hij naar Hoogdele terug, waar hij tot zijn dood verbleef, een studiereis naar Italië uitgezonderd.

In het Leuvens studentengenootschap Met Tijd en Vlijt, waarvan hij in 1901-'02 secretaris was, trad hij regelmatig en met eigen, dikwijls satirische stukjes op. Veel ervan werden nadien gepubliceerd in het studentenblad *Ons Leven*, waarvan hij sinds 1896 tot de redactie behoorde. De Laey schreef onder verschillende pseudoniemen, w.o. *Alta Leda* en *Sherry*. Vanuit Hoogdele stuurde hij zijn vrienden J. Persijn en E. Vliebergh zijn raadgevingen en wenken; er is nooit voldoende onderzocht welke invloed hij daardoor uitoefende op de redacties van *Hooger Leven* en *Dietsche Warande en Belfort*. Onder de rubriek *Flandria Illustrata*, verspreid over de jaargangen van *Vlaanderen en Dietsche Warande en Belfort*, haalde hij het oude Vlaanderen te voorschijn, bij voorkeur dat van de Spaans-Franse tijd.

De Laey schreef streng-epische poëzie, w.o. *Ook Verzen*; *Van te Lande*; *Bespiegelingen*; *Van over Ouds*, en toneelstukken (*Falco* en *Hardenburg*). Zijn *Dierensprookjes* (1906-'07) behoren tot zijn beste werk. Het zijn echter vooral zijn brieven, die voor het eerst werden uitgegeven in zijn *Verzameld Werk* (1912), die de lezer nu nog bekoren. De Laey komt eruit te voorschijn als een sterk relativerende idealist, even bekommerd om Europees niveau als Vermeylen. Daardoor is hij een der wegwijzers geweest in de Vlaams culturele ontvoogdingsstrijd, en een der eerste volwassen fla-

minganten van katholieken huize. De scepticus De Laey heeft een groot geloof gehad in de leefbaarheid van het Vlaamse volk. Het was niet te laat om „het vrijste volk der aarde” te worden, maar er moest volgens hem nog veel ten goede veranderen.

WERKEN: *Het werk van Omer K. De Laey*, bezorgd door E. Vliebergh en J. Persyn, 2 dln. (1911-'12); 5 dln. (1941-'42, tweede uitgave).

LITERATUUR: J. Persyn, *Omer Karel De Laey. Een schets*, in *Dietsche Warande en Belfort* (1910, nr. 2, p. 184-218; nr. 3, p. 223-254); - A. Demedts, *Omer Karel De Laey. Schets van een persoonlijkheid*, in *West-Vlaanderen* (1956, p. 50-55); - J. Deloof, *Omer Karel De Laey. Ter herwaardering*, in *V.W.S.-Cahiers*, uitgegeven door de Vereniging van Westvlaamse schrijvers (herfst 1970).

JAN DELOOF